

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 19. julija 2012(*)

„Oprostitev uvoznih dajatev in oprostitev DDV na uvoz blaga – Gorivo v standardnih rezervoarjih kopenskih motornih vozil – Pojem ‚cestno motorizirano vozilo‘ – Lokomotive – Cestni promet in železniški promet – Načelo enakega obravnavanja – Načelo nevtralnosti“

V zadevi C-250/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Mokestini gin komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Litva) z odločbo z dne 17. maja 2011, ki je prispela na Sodišču 20. maja 2011, v postopku

AB Lietuvos geležinkeliai AB

proti

Vilniaus teritorin? muitin?,

Muitin?s departamentas prie Lietuvos Respublikos finans? ministerijos,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, A. Prechal, sodnica, K. Schiemann (poročevalec), sodnik, C. Toader, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. aprila 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Lietuvos geležinkeliai AB J. Sakalauskas in K. Švirinas, odvetnika,
- za Vilniaus teritorin? muitin? L. Markevičien?, zastopnica,
- za Muitin?s departamentas prie Lietuvos Respublikos finans? ministerijos A. Šipavičius, zastopnik,
- za litovsko vlado D. Kriaušis in D. Stepanien?, zastopnika,
- za grško vlado G. Papadaki in I. Bakopoulos, zastopnika,
- za Evropsko komisijo A. Steiblyt? in C. Soulay, zastopnici,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago:

- Člena 112(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 1, str. 419), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 1315/88 z dne 3. maja 1988 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 3, v nadaljevanju: Uredba št. 918/83);
- Člena 107(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti (UL L 324, str. 23);
- Člena 82(1)(a) Direktive Sveta 83/181/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi podrožja uporabe člena 14(1)(d) Direktive 77/388/EGS glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 91), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 88/331/EGS z dne 13. junija 1988 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 131, v nadaljevanju: Direktiva 83/181), in
- Člena 84(1)(a) Direktive Sveta 2009/132/ES z dne 19. oktobra 2009 o določitvi podrožja uporabe 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na končni uvoz določenega blaga (UL L 292, str. 5).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Lietuvos geležinkeliai AB (Litovske železnice, delniška družba, v nadaljevanju: LG) in Vilniaus teritorinio muitinės (carinski urad v Vilni) zaradi dodatnih trošarin in davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) ter globe, ki jo je ta urad naložil družbi LG.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 112 Uredbe št. 918/83 je del naslova XXVII te uredbe „Gorivo in maziva v kopenskih motornih vozilih in v posebnih zabojnikih“.

4 Člen 112(1)(a) te uredbe določa, da se lahko gorivo v standardnih rezervoarjih osebnih in komercialnih motornih vozil in motornih koles, ki vstopajo na carinsko območje Skupnosti, uvozi brez uvoznih dajatev.

5 Člen 112(2)(a) navedene uredbe opredeljuje pojem „komercialno motorno vozilo“ kot:

„motorizirano cestno vozilo (skupaj z vlečnimi vozili s priklopniki ali brez), ki je glede na konstrukcijo in opremo namenjeno in zmožno prevažati, proti plačilu ali brezplačno:

- več kot devet oseb vključno z voznikom,
- blago,

in vsako drugo cestno vozilo za posebne namene razen samega prevoza“.

6 Člen 112(2)(a) iste uredbe v španski, češki, nemški, estonski, grški, angleški, francoski, italijanski, latvijski, litovski, madžarski, malteški, poljski, portugalski, romunski, slovaški, slovenski in finski jezikovni različici zadevno vozilo iz te določbe opredeljuje kot „cestno“ vozilo, medtem ko

v bolgarski, danski, nizozemski in švedski jezikovni razližici take opredelitve ni.

7 Člen 113 Uredbe št. 918/83 dovoljuje državam članicam, da omejijo uporabo oprostitve uvoznih dajatev v zvezi z gorivom v standardnih rezervoarjih komercialnih motornih vozil na 200 litrov na vozilo ali na potovanje.

8 Uredba št. 1186/2009 je s 1. januarjem 2010 razveljavila Uredbo št. 918/83. Člena 107(1)(a) in (2)(a) ter 108 Uredbe št. 1186/2009 pa sta dobesedno povzela določbe členov 112(1)(a) in (2)(a) ter 113 Uredbe št. 918/83.

9 Člen 82 Direktive 83/181 je del poglavja VI z naslovom „Gorivo in maziva, ki so prisotna v kopenskih motornih vozilih in posebnih zabojnikih“.

10 Člen 82(1)(a) te direktive, ki vsebuje v bistvu enako formulacijo kot člen 112(1)(a) Uredbe št. 918/83, določa, da je gorivo, ki je v standardnih rezervoarjih, med drugim, v komercialnih motornih vozilih, oproščeno DDV ob vnosu.

11 Člen 82(2)(a) Direktive 83/181 vsebuje opredelitev pojma „komercialno motorno vozilo“, ki je v vseh jezikovnih različicah, razen v romunščini, enako opredelitvi iz člena 112(2)(a) Uredbe št. 918/83.

12 Člen 82(2)(a) Direktive 83/181 v španski, češki, nemški, estonski, grški, angleški, francoski, italijanski, latvijski, litovski, madžarski, malteški, poljski, portugalski, slovaški, slovenski in finski jezikovni različici zadevno vozilo opredeljuje kot „cestno“ vozilo, medtem ko v bolgarski, danski, nizozemski, romunski in švedski jezikovni različici te opredelitve ni.

13 Člen 83 Direktive 83/181 dovoljuje državam članicam, da omejijo oprostitve [DDV] glede goriva v standardnih rezervoarjih gospodarskih [komercialnih] motornih vozil na 200 litrov na vozilo [in] na eno pot.

14 Direktiva 2009/132 je s 30. novembrom 2009 razveljavila Direktivo 83/181. Člen 84(1)(a) in (2)(a) Direktive 2009/132 pa je dobesedno povzel določbe člena 82(1)(a) in (2)(a) Direktive 83/181. Člen 85 Direktive 2009/132 celo vsebuje določbe, ki so v bistvu enake določbam člena 83 Direktive 83/181.

Litovsko pravo

15 Člen 40 zakona Republike Litve št. IX-751 o davku na dodano vrednost (Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas št. IX-751, Žin., 2002, št. 35-1271, 2002, št. 40, 2002, št. 46, 2002, št. 48), kakor je bil spremenjen (Žin., 2004, št. 17-505, v nadaljevanju: zakon o DDV) z naslovom „Posebni primeri oprostitve DDV za uvoženo blago“ v odstavku 1, točka 21, določa, da se DDV ob uvozu ne obračuna za „gorivo in maziva, ki so v avtomobilskih vozilih in so nujni za delovanje teh vozil“.

16 Točka 18.1 odločbe vlade št. 438 z dne 16. aprila 2004 o oprostitvi davka na dodano vrednost za uvoženo blago (dėl importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu, Žin., 2004, št. 58-2048) določa, da oprostitve DDV ob uvozu, določena v členu 40(1), točka 21, zakona o DDV, velja za gorivo v:

„trajno pritrjenih rezervoarjih za gorivo komercialnih motoriziranih cestnih vozil za prevoz potnikov ali blaga, skupaj z vleznimi vozili ali priklopniki, navedenih v proizvajalčevi tehnični dokumentaciji (vključno s plinskimi jeklenkami, vgrajenimi v vozilo kot del plinske opreme), iz katerih to gorivo neposredno prehaja v sisteme za dovod goriva, ki so trajno nameščeni v vozilu, ali se uporablja v hladilnem ali drugem sistemu.“

17 Člen 41 zakona Republike Litve št. IX-1987 o trošarinah (Lietuvos Respublikos akcizųstatymas, Žin., 2004, št. 26-802, v nadaljevanju: zakon o trošarinah) z naslovom „Posebni primeri oprostitve trošarin za energente“ v odstavku 1, točka 8, določa oprostitev trošarine za:

„energente, uvožene v Republiko Litvo v trajno pritrjenih rezervoarjih za gorivo in maziva vozil, ki so navedeni v proizvajalčevi tehnični dokumentaciji in iz katerih to gorivo ali maziva prehajajo neposredno v trajno nameščen sistem za dovod goriva ali sistem za mazanje motorja vozila“.

18 Člen 41(2) zakona o trošarinah določa, da postopek za uveljavljanje oprostitev, opredeljenih v odstavku 1 tega člena, in omejitve zanje določi vlada ali organ, ki ga ta pooblasti.

19 Točka 12 pravilnika za uveljavljanje oprostitev, opredeljenih v členu 41(1), točke od (3) do (8) zakona o trošarinah, ki je bil potrjen z odločbo vlade št. 821 z dne 4. junija 2002 (Žin., 2002, št. 56-2264), določa, da se trošarina ne plačuje od energentov, uvoženih v Litvo, „če so v trajno pritrjenih rezervoarjih za gorivo – navedenih v proizvajalčevi tehnični dokumentaciji (vključno s plinskimi jeklenkami, vgrajenimi v vozilo kot del plinske opreme) – komercialnih motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga, skupaj z vleznimi vozili ali priklopniki, iz katerih ti energenti neposredno prehajajo v sisteme za dovod goriva, ki so trajno nameščeni v teh vozilih, ali se uporabljajo za hladilne ali druge sisteme, če se uporabljajo v istem vozilu, v katerem so bili uvoženi“.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

20 Družba LG je od 1. januarja 2005 do 30. aprila 2010 redno nabavljala dizelsko gorivo za oskrbo svojih lokomotiv na železniških postajah v Nesterovu in Sovetsku v Kaliningrajskem okrožju (Rusija). To gorivo je bilo natočeno v standardne rezervoarje lokomotiv, nato pa je bilo v teh rezervoarjih uvoženo na carinsko območje Evropske unije, ne da bi bilo prijavljeno carinskemu uradu.

21 Litvanski organi so družbi LG navedli, da ima pravico do oprostitve pri uvozu v zvezi z gorivom, ki se v rezervoarjih lokomotiv uvozi iz tretjih držav. Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (carinski oddelek pri ministrstvu za finance Republike Litve) je namreč v dopisu z dne 26. februarja 2002 navedel, da ni treba ločeno prijaviti gorivo, ki je v rezervoarjih lokomotiv, ki prečkajo mejo Republike Litve, ker to gorivo ni predmet trošarin ali DDV ob uvozu.

22 Družba LG je 8. junija 2007 Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (nacionalni davni urad pri ministrstvu za finance Republike Litve) poslala zahtevo za pojasnilo, ali so lokomotive na podlagi zakona o DDV izenačene z motoriziranimi cestnimi vozili. Ta urad je v odgovoru z dne 27. junija 2007 potrdil, da lokomotive sodijo med navedena vozila.

23 Evropska komisija je v dopisu z dne 14. novembra 2008, ki ga je naslovila na Republiko Litvo, izrazila prepričanje, da lokomotiv ni mogoče enačiti z motoriziranimi cestnimi vozili in da se zato oprostitve iz člena 112 Uredbe št. 918/83 in člena 82 Direktive 83/181 ne uporabljajo za uvoženo gorivo v standardnih rezervoarjih lokomotiv.

24 Ministrstvo za finance je z dopisom z dne 20. novembra 2008 obvestilo družbo LG, da oprostitve DDV ob uvozu, ki jih določa zakon o DDV, ne veljajo za lokomotive. Družba LG je zato prenehala polniti rezervoarje svojih lokomotiv z gorivom na ruskem ozemlju. Navedeno ministrstvo je z dopisom z dne 27. novembra 2009 obvestilo družbo LG, da bodo njegove službe zahtevale plačilo davkov, ki jih dolguje za gorivo, pripeljano v standardnih rezervoarjih lokomotiv.

25 Vilniaus teritorin? muitin? je pozneje opravil dav?no revizijo za obdobje od 1. januarja 2005 do 30. aprila 2010, ki se je nanašala na gorivo, ki je bilo na carinsko obmo?je Unije uvoženo v standardnih rezervoarjih lokomotiv, in 16. decembra 2010 družbi LG vro?il odlo?bo št. OVM320138M o odmeri davka v višini 28.860.895 LTL iz naslova trošarin, DDV ob uvozu, zamudnih obresti in globe za nepla?ilo trošarin in DDV ob uvozu.

26 Družba LG se je 6. januarja 2011 zoper to odlo?bo pritožila pred carinskim oddelkom ministrstva za finance. Ker ta odderek ni odlo?il v zakonsko dolo?enem roku, je družba LG 3. marca 2011 pri predložitvenemu sodiš?u vložila tožbo za razglasitev ni?nosti navedene odlo?be.

27 Navedeno sodiš?e navaja, da se naslov Uredbe št. 918/83, ki vsebuje upoštevne dolo?be, nanaša le na „kopenska motorna vozila“ in da lokomotive spadajo v to skupino. Dvomi, da bi bilo primerno in pravno utemeljeno uporabiti razli?no dav?no ureditev za razli?ne skupine kopenskih motornih vozil. Meni, da bi morali preveriti, ali je razli?no dav?no obravnavo lokomotiv in cestnih prevoznih sredstev mogo?e upravi?iti z objektivni merili, saj so vsi preostali zadevni dejavniki, torej namen vozila (v obravnavanem primeru, komercialni namen), uvoz goriva (v standardnih rezervoarjih) in na?in uporabe tega goriva (za uporabo vozil), enaki.

28 V teh okoliš?inah je Mokestinin? gin?? komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausyb?s (komisija za reševanje dav?nih sporov pri vladi Republike Litve) prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba oprostitve uvoznih dajatev, dolo?eno v ?lenu 112(1)(a) Uredbe št. 918/83 in ?lenu 107(1)(a) Uredbe št. 1186/2009, razlagati tako, da velja za motorna vozila, ki so lokomotive?

2. Ali je treba oprostitve davka na dodano vrednost, dolo?eno v ?lenu 82(1)(a) Direktive 83/181 [...] in ?lenu 84(1)(a) Direktive 2009/132 [...], razlagati tako, da velja za motorna vozila, ki so lokomotive?

3. ?e je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je treba pravna pravila, kot so dolo?ena v ?lenu 82(1)(a) Direktive 83/181 [...]in ?lenu 84(1)(a) Direktive 2009/132 [...], razlagati tako, da prepovedujejo državi ?lanici, da primere oprostitve DDV ob uvozu za gorivo omeji tako, da dolo?i, da taka oprostitve velja izklju?no za gorivo, ki je uvoženo na ozemlje Evropske unije v standardnih rezervoarjih avtomobilskih vozil in je nujno za delovanje teh vozil?“

Vprašanja za predhodno odlo?anje

29 Predložitveno sodiš?e s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba ?lene 112(1)(a) Uredbe št. 918/83, 107(1)(a) Uredbe št. 1186/2009, 82(1)(a) Direktive 83/181 in 84(1)(a) Direktive 2009/132 razlagati tako, da veljajo za lokomotive.

30 Opozoriti je treba, da se lahko v skladu s temi dolo?bami gorivo v standardnih rezervoarjih „komercialnih motornih vozil“, ki vstopajo na ozemlje Unije, uvozi brez dajatev in je oproš?eno DDV.

31 Pojem „komercialno motorno vozilo“ opredeljujejo ?leni 112(2)(a) Uredbe št. 918/83, 107(2)(a) Uredbe št. 1186/2009, 82(2)(a) Direktive 83/181 in 84(2)(a) Direktive 2009/132 kot

„motorizirano osebno vozilo“, ki izpolnjuje nekatere posebne pogoje, te pa lahko na?eloma izpolnjujejo tudi lokomotive in druga kopenska vozila.

32 V zvezi s tem, kot je bilo navedeno v to?kah 6, 8, 12 in 14 te sodbe, obstajajo razlike med razli?nimi jezikovnimi razli?icami zadevnih dolo?b. V španski, ?eški, nemški, estonski, grški, angleški, francoski, italijanski, latvijski, litovski, madžarski, malteški, poljski, portugalski, slovaški, slovenski in finski jezikovni razli?ici je zadevno vozilo izrecno opredeljeno kot „motorizirano cestno vozilo“, medtem ko v bolgarski, danski, nizozemski in švedski jezikovni razli?ici te opredelitve ni. Te jezikovne razli?ice se sklicujejo le na pojem „motorno vozilo“.

33 V romunski jezikovni razli?ici obstaja v tej to?ki razhajanje med osnutkom zadevnih uredb in osnutkom zadevnih direktiv. Medtem ko se opredelitev iz uredb št. 918/83 in št. 1186/2009 nanaša na pojem „cestna motorizirana vozila“, se opredelitev iz direktiv 83/181 in 2009/132 nanaša na pojem „motorno vozilo“.

34 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba razli?ne jezikovne razli?ice besedila Unije razlagati enotno in je torej treba ob razhajanjih med njimi zadevno dolo?bo razlagati glede na splošno sistematiko in namen ureditve, katere del je (glej med drugim sodbo z dne 29. aprila 2004 v zadevi Plato Plastik Robert Frank, C-341/01, Recueil, str. I-4883, to?ka 64 in navedena sodna praksa).

35 V zvezi s tem je treba spomniti, da je treba v skladu s sodno prakso na podro?ju DDV, ki velja tudi za podro?je carin, izraze, ki se uporabljajo za opis oprostitev, razlagati ozko glede na to, da pomenijo izjeme od splošnega na?ela, na podlagi katerega se DDV pla?uje za vsako dobavo blaga in storitev, ki jo dav?ni zavezanec opravi za pla?ilo (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2011 v zadevi Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, ZOdl., str. I-1509, to?ka 20).

36 V zvezi z namenom zadevnih dolo?b sta litovska vlada in Komisija na obravnavi navedli, da oprostitev uvoznih dajatev in oprostitev DDV, ki ju dolo?ajo te dolo?be, sledita cilju, prvi?, da se posameznikom olajša prehod zunanjih meja Unije in drugi?, da se razbremenijo carinski in dav?ni nadzori, ki jih morajo izvesti pristojni organi. Sistemati?ni pregledi vsebine rezervoarjev vseh cestnih vozil, ki vsak dan vstopajo na ozemlje Unije, bi bila skoraj nemogo?a naloga in bi bili nedvomno pretirani v smislu stroškov in neprijetnostmi za potnike, v primerjavi z zneski uvoznih dajatev in DDV, ki bi jih lahko pridobili.

37 Prav tako ni nobenega dokaza, ki bi omogo?al ugotovitev, da imajo navedene dolo?be druga?en cilj, kot je naveden v to?ki 36 te sodbe. Nasprotno, tak cilj potrjuje možnost, ki jo državam ?lanicam priznavajo ?leni 113 Uredbe št. 918/83, 108 Uredbe št. 1186/2009, 83 Direktive 83/181 in 85 Direktive 2009/132, da omejijo uporabo dolo?b, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, na 200 litrov goriva na vozilo ali na potovanje.

38 Nasprotno pa v zvezi z lokomotivami, kot so predmet postopka v glavni stvari, iz spisa, predloženega Sodiš?u, izhaja, da lahko kapaciteta njihovih rezervoarjev znaša do 7000 litrov. Po mnenju litovske vlade je družba LG v letu 2008 opremila z dizelskim motorjem le 136 lokomotiv in le del teh je redno prehajalo mejo med Republiko Litvo in Rusko federacijo. Torej ni razvidno, da bi sistemati?ni pregledi rezervoarjev lokomotiv pomenili enake neprijetnosti, kot so navedene v to?ki 36 te sodbe glede cestnih vozil in ki se jim je zakonodajalec Unije s sprejetjem zadevnih dolo?b želel izogniti.

39 Iz tega sledi, da uporaba oprostitve uvoznih dajatev in oprostitve DDV, ki jo te dolo?be predpisujejo za lokomotive, ne sledi cilju, ki ga je zakonodajalec Unije želel dose?i s sprejetjem navedenih dolo?b.

40 Res je, da je treba besedilo izvedenega prava Unije, kolikor je mogoče, razlagati tako, da je združljiva z določbami Pogodb in s splošnimi načeli prava Unije (glej zlasti sodbi z dne 21. marca 1991 v zadevi Rauh, C-314/89, Recueil, str. I-1647, točka 17, in z dne 1. aprila 2004 v zadevi Borgmann, C-1/02, Recueil, str. I-3219, točka 30).

41 Družba LG je trdila, da bi bila razlaga zadevnih določb, da za železniški promet ne veljajo enake ugodnosti kot za cestni promet, v nasprotju z načelom enakega obravnavanja.

42 Po mnenju družbe LG naj bi bil železniški promet v neposredni konkurenci s cestnim prometom in naj ne bi bilo nobenega objektivnega merila, s katerim bi upravičili razlikovanje med različnimi skupinami kopenskih vozil na davčnem področju. Družba LG v tej zvezi poudarja, da se lahko na davčnem področju kršitev načela enakega obravnavanja izkaže prek drugih vrst diskriminacije, ki vpliva na gospodarske udeležence, ki niso nujno konkurenti, ampak so v drugih pogledih primerljivi (sodba z dne 10. aprila 2008 v zadevi Marks & Spencer, C-309/06, ZOdl., str. I-2283, točka 49).

43 Družba LG zatrjuje, da je cestni promet tako za prevoz tovora kot za prevoz potnikov alternativa železniškemu prometu. Ta načina prevoza naj bi bila tudi podobna, vsaj glede načrta omrežja, vrste tovora, ki se prevaža, in načinov delovanja, ki najpogosteje temeljijo na uporabi vozil, opremljenih z motorjem z notranjim izgorevanjem, ki se gibljejo s primerljivo hitrostjo.

44 V zvezi s tem je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso načelo enakega obravnavanja zahteva, naj se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in naj se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (sodba z dne 10. januarja 2006 v zadevi IATA in ELFAA, C-344/04, ZOdl., str. I-403, točka 95).

45 Poleg tega je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da načelo enakega obravnavanja, ki se na področju DDV uresničuje z načelom davčne nevtralnosti, nasprotuje zlasti temu, da se podobno blago ali podobne storitve, ki si medsebojno konkurirajo, z vidika DDV obravnavajo različno (glej zlasti sodbo z dne 10. novembra 2011 v združenih zadevah Rank Group, C-259/10 in C-260/10, ZOdl., str. I-10947, točka 32 in navedena sodna praksa).

46 Vendar je Sodišče v točki 96 zgoraj navedene sodbe IATA in ELFAA ugotovilo, da različni načini prevoza praviloma niso medsebojno zamenljivi in da položaj podjetij, ki opravljajo dejavnosti v vsakem izmed teh različnih sektorjev prevoza, zato ni primerljiv.

47 Poleg tega, kot je razvidno iz točk od 36 do 38 te sodbe, glede na cilj, ki ga je zakonodajalec Unije skušal doseči s sprejetjem navedenih določb, lokomotive niso v položaju, ki bi bil primerljiv položaju cestnih vozil.

48 Iz tega sledi, da načelo enakega obravnavanja ne zahteva, da se zadevne določbe razlagajo tako, da veljajo tudi za lokomotive.

49 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člene 112(1)(a) Uredbe št. 918/83, 107(1)(a) Uredbe št. 1186/2009, 82(1)(a) Direktive 83/181 in 84(1)(a) Direktive 2009/132 razlagati tako, da ne veljajo za lokomotive.

50 Glede na odgovor na prvo in drugo vprašanje, tretjega vprašanja ni treba preučiti.

Stroški

51 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ, Sodišču, ki

niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (petri senat) razsodilo:

Člene 112(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 1315/88 z dne 3. maja 1988, 107(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitve carin v Skupnosti, 82(1)(a) Direktive Sveta 83/181/EGS z dne 28. marca 1983 o določitvi podrožja uporabe člena 14(1)(d) Direktive 77/388/EGS glede oprostitve davka na dodano vrednost na konni uvoz določenega blaga, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 88/331/EGS z dne 13. junija 1988, in 84(1)(a) Direktive Sveta 2009/132/ES z dne 19. oktobra 2009 o določitvi podrožja uporabe 143(b) in (c) Direktive 2006/112/ES glede oprostitve davka na dodano vrednost na konni uvoz določenega blaga je treba razlagati tako, da ne veljajo za lokomotive.

Podpisi

* Jezik postopka: litovščina.